

İlâhiyat

Tez ve Antitez Mücâdelesi...

Mehmed AYDIN

Her şeyin nihai değer ölçüsünü, kendinde bulduğu İslâm'ın yüce Kitabı ile ezel-ebed hâdiselerini noktalarken mühim bir mevzu olan tez ve antitez mücadelesini de noktalamak yerinde olur sanırım.

TEZ : Beşer tabiatını en ince noktalarına varıncaya kadar mutlak bilen ve öylece yaratan Allah'ın gönderdiği **BEYYİNELER** topluluğudur. Beşere mutlak huzuru sağlayacak, madde, mekân ve zaman ötesi ilâhi vahiy mecmuudur. **ANTİTEZ** ise: Ferde her türlü huzuru ve mutlu hayat prensiplerini getiren, ilâhi vahiy topluluğuna yüz çevirerek kendi zanlarının, vehimlerinin, kurbanı olarak haklı olduğunu ileri süren anarşi hareketidir.

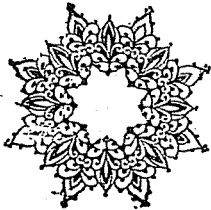
Kur'an-ı Kerim'e göre; ilk tez ve antitez mücadelesinin başlangıcını «ŞEYTAN» denen varlıkta görüyoruz. Hazreti Âdem'in yaratılması ile ortaya çıkan kompleks, kendini antitez olarak, imana karşı müdafaada bulunarak gösterdi. Hazreti Âdem'in yaratılmasından önce, imanî huzurdan başka, kâinatın nizam içinde Allah'a teslimiyetinden gayri hiçbir şey yok iken, ilk insanın yaratılması ile; ona karşı kıskançlık duygularını gizliyemiyen Şeytan, ilk imanî huzuru bozarak, İlâhi emre karşı geldi ve böylece ilk anarşi hareketinin de önderi olmuş oldu. Şeytanı bu anarşiye sürükleyen şey; yalnız aşağılık kompleksi idi. İnsana karşı gurur duyarak, onu küçük görmesi ve böylece de ilâhi imtihanı kaybederek ebedî azgınlığa mahkûmiyeti ile antitez yolunu açmış olmasıydı...

Yaratıcıya mutlak teslimiyetin itminanı içinde bulunan Melekler, İlâhi çağrıya kulak vererek tez dâvasının enginliklerinde erirken; şeytan hâlâ gururu içinde Allah'a ve onun tezi- ne karşı geliyordu:

«Rabbin o vakit Meleklerle şöyle demişti: Ben çamurdan bir insan yaratacağım.»

«Onun yaratılışını tamamlayıp da tarafımdan ona ruh verdiğim zaman, hemen ona (hürmet için) secdeye kapanın.»

«Bunun üzerine meleklerin hepsi toptan secde ettiler. Yalnız İblis (Âdem'e secde etmekten) kibirlendi ve kâfirlerden oldu.»
Es-Sad: 71-72-73-74.

Allah'ın bu açık âyetinden anlıyoruz ki, o ana kadar imanı tez sahasında, Allah'ın emrine kayıtsız uyan İblis, o andan sonra antitez sahasına geçerek, küfrü tercih ediyor ve Allah'ın hududunu böylece aşmış oluyor: «Allah İblise şöyle buyurdu: Ey İblis! Bizzat kudretimle yarattığıma secde etmene, seni hangi şey engelledi? Kibirleşmek mi istedin, yoksa yücelenenlerden mi oldun?»

«İblis şöyle dedi: Ben, ondan daha hayırlıyım; beni bir ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın.

«Allah buyurdu ki: Hemen çık oradan (Cennetten). Çünkü sen benim rahmetimden kovulmuşsun.

«Ve muhakkak surette hesap gününe kadar lânetim senin üzerindedir. - Es-Sad: 75-76-77-78).

İşte bu andan itibaren başlayan tez-antitez mücadelesi kâinatın sonuna kadar, muhtelif isimlerde, şekillerde ortaya çıkarak devam edecektir. İsimler ve şekiller her ne kadar değişik bile olsa, altında daima ilk hareket noktasındaki anarşist ruha sahip olan İblis bulunacaktır; «İblis şöyle dedi: Ey Rabbim! O halde kabirlerden dirilecekleri güne kadar beni geri bırak. Es-Sad: 79»

Allah'ın hemen cezasını vererek haddini bilecek olan şeytan, Allah'a böyle yalvarıyor. Allah da, ezeli-ebedi hikmetine mebni olarak şöyle buyuruyor: «Haydi geri bırakılanlardansın. Katımda belli (kıyâmet) vakte kadar. - Es-Sad: 81»

Allah'ın kendisine verdiği bu mühlet zarfında, yine anarşi ruhu, gurur kompleksi şeytanın ağzından şöyle dökülüyor:

«İblis şöyle dedi: Rabbim! Beni azdırmana yemin ederim ki, muhakkak surette ben yeryüzünde kullara, (fenalıkları) süsleyeceğim; elbette onların hepsini azdıracağım. El-Hicr: 39»

«İblis: Öyle ise, beni azdırmana karşılık yemin ederim ki, insanogullarını saptırmak için, muhakkak senin doğru yoluna oturacağım, vesvese verip pusuracağım. Sonra onlara, önlerinden ve arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Sen de çoğunu şükrediciler bulmayacaksın dedi. - El-A'raf: 16 - 17»

İşte böylece derinleşmeye başlayan TEZ-ANTI-TEZ mücadelesi girift bir hal almaya doğru yüz tutuyor; bir yanda, bütün kâinatın yaratıcısı durumunda olan Allah ve onun dâvası, diğer yanda şeytan ve onun iğvası... Bir yanda Allah'a ve onun gönderdiği NUR kaynaklarına ve elçilerine bağlı olanlar; diğer yanda buna uymayarak kendi şeytanlarının esiri olarak âdi hislerine, bayağı düşüncelerine kurban olanlar... Bir yanda mutlak teslimiyetin tadını duyanlar, diğer yanda çürük, soluk, çörsük köklerin üstüne yerleşmeye çalışanlar... Kâinat o günden bu güne dek iman ile küfrün mücadele sahnesi oluyor... Şeytan; daima kötülüğün, anarşinin, fesadın temsilcisi; iman ve onun dâvetçisi Peygamber ve onun da sahibi Allah huzurun, mutluluğun, âhengin emredicisi...

Allah'a, kendi âdi seviyesinden söz söyleme gururunu duyan İblis şöyle der:

«Muhakkak ki kullarımdan bir muayyen pay edeceğim, onları sapıklığa çağıracağım.

«Onları gerçekten sapıtacağını, kendilerini uzun emellere düşürüp olmayacak kuruntularla aldatacağım.» (En-Nisa: 118-119)

Allah ise ezeli ebedi fermanını şeytana şöyle sunar: «İhlâsa eren kullarıma bir şey yapacak değilsin.» (El-Hicr: 40)

Tez ve antitez bloklara ayrılıyor. Şeytan küfründe ısrar ederek anarşide ve isyanda devam edeceğini söylüyor. Artık şeytanın muhatabı değişiyor bu noktada... İMAN ve onun temsilcileri, şeytanın muhatabı durumunda... Bir yanda inananlar, diğer yanda kâfirler. Bir yanda teslim olanlar, öbür yanda teslimiyetten yoksun küfür milleti... Allah resulü şöyle buyuruyor: «Küfür tek millettir». Onun çıktığı yer, zaman ve zemin mühim değildir. İslâma ve ona bağlı olanlara karşı gelen, her şey ve her hareket küfür çemberine girer.

Antitez dâvasının temsilcisi olan şeytan; ilk muvaffakiyeti kiskançlık duygusunun kaynağı olan Hz. Âdem'le Havva üzerinde aradı. Artık şeytan muhatap olarak Allah'ı değil insanı seçmiştir. Allah ise Hz. Âdem'i şöyle ikaz ediyordu: «Biz de Âdem'e söyle demıştik: Muhakkak bu (İblis) sana ve zevcene düşmandır. Sakın sizi Cennetten çıkarmasın; sonra zahmet çekersin.

«Çünkü senin acıkmaman ve çıplak kalmaman (ancak) Cennettedir. Ta-Ha: 119»

Allah, halife olarak yarattığı Hz. Âdem'i ve zevcesini böylece ikaz etmişti. Onları ve dolayısıyla neslini, mutlu ve huzurlu yaşamının yolundan gitmelerini temin için yapmıştı bunu...

Fakat şeytan, ezeli ve ebedi düşman, yolunda devam ediyor. Daha ilk günden itibaren düşmanlığını daima belirtiyor. Ne yazık ki tez ve antitez mücadelesinde ilk muvaffakiyeti İblis Hz. Âdem üzerinde kazandı: «Nihayet Şeytan Âdem'e vesvese verdi, şöyle dedi: Ey Âdem, seni (yedığın takdirde ölmeyeceğin ve devamlı surette Cennette kalacağın) ebedilik ağacına, bir de son bulmayacak devlete delâlet edeyim mi?»

«Bunun üzerine ikisi de o ağaçtan yediler. Hemen ayıp yerleri kendilerine açtılar ve üzerlerine cennet yaprağından örtüp yamamağa başladılar. Âdem Rabbine âsi olduğundan şaşırıldı. Ta-Ha: 120-121.»

Hz. Âdem'i, Allah'a âsi yapacak şekilde şarıtan Şeytan, muvaffakiyet sevincini yaşarken, Âdem de isyanın verdiği huzursuzluk içinde ilk kulluk imtihanını kaybediyordu... Hz. Âdem hatasını anladı tevbelere, göz yaşları, nedamet çağrılarında kendisini Allah'a affettirdi... Fakat asıl mücadele şeytanın bütün niyetleri, arzda bütün şiddetiyle bundan sonra devam edecektir.

«Allah şöyle buyurdu: «Birbirinize (Dünyada nesliniz) düşman olmak üzere hepiniz oradan (Cennetten) ininiz. Artık benden size bir hidayet (kitap) geldiği zaman, kim benim hidayetime uyarsa işte o sapıklığa düşmez ve fihirette sapıklığa düşmez.» Ta-Ha: 123.

Âdemoğulları, arzda çoğalmaya başlar. Kendi nesline Hz. Âdem Peygamber İlahî hidayeti tebliğ etmek üzere vazifeli memur... İlk insan ve ilk Peygamber... İşte bir yanda Âdem nesli... diğer yanda da şeytan ve avanesi... Bir yanda haklı dâva sahibi iman ehli... Diğer yanda bozgunculuğun mümessili Şeytan... Artık bu mücadele kâinatın sonuna kadar devam edecektir. Allah, kendilerine emaneti yüklediği kullarını doğru yola sevk etmek için Peygamberler gönderecek, Şeytanın kalblerine oturduğu kimseler, akıllarını iğfal ettiği kimseler daima o peygamberlere ve insanlara pusu kuracaklardır. Bazan iman galip gelecek, bazan zayıflıyacak, fakat kâinatın sonuna kadar mutlaka devam edecek, sonu gelmiyecektir.

İşte bu minval üzere Peygamberler, İlahî emaneti son Peygamber, topyekûn zamanı mekânı kâhyan yüce insana tevdi etmek üzere devirlerini tamamlayacaklardır... Altın halka silsilesi boy boy devir devir geçecek, antitezle boy ölçüşecek ve en son, GAYE - UFUK - İNSAN Peygamberde düğümlenecektir.

İşte bu gaye için NUH (A.S.) gönderilecek. Asil ve temiz gayelerin mutlu ve mesut düşüncelerin mensubu ve temsilcisi...

«Nuh onlara dedi ki: «Ey kavmim! Muhakkak ki ben sizi azap ile korkutan açık bir peygamberim. Allah'a ibadet edip, ondan korkun ve bana da itaat edin diye...» Nuh Süresi: 2-3.

Diğer âyetlerde ise: «Gerçekten biz Nuh'u, söyle desin diye, kavmine gönderdik: «Haberiniz olsun, ben size azabın sebeplerini ve kurtuluşun yolunu açıklayan bir korkutucuyum.» Hud: 25.

Hız. Nuh tezini, İlahî vayhi, böylece tebliğ ederken, onlara mutlu ve huzurlu bir cemiyet vâdederken, Şeytanın saptırdığı antitez sahipleri şeytanî gururlarını şöyle açıklıyorlardı: «Buna karşı Nuhun kavminden küfür öncülerini şöyle dediler: Biz seni ancak bizim gibi bir insan görüyoruz ve sana bağlı olanları da ilk bakışta, en düşkünlerimizden ibaret görüyoruz. Sizin bize fazla bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz; hattâ sizi yalancılar sanıyoruz.» Hud: 27.

Aynen, Allah'ın emrini dinlemiyerek, Hz. Âdem'e secde etmeyen İblis'in mantığı... Gurur ve benlik dâvası...

Buna karşılık Allah'ın elçisi olan Nuh şöyle dedi: «Ey kavmim! Söyleyin bakayım fikriniz nedir? Eğer ben Rabbinden verilen açık bir burhan (mucize) üzerinde isem (bu benim peygamberlik dâvamı doğruluyorsa) bir de Allah bana kendi katından bir peygamberlik vermiş de size, onu göreceğiz göz ve rilmemişse, istemediğiniz halde onu size zorla mı kabul ettireceğiz.»

«Ey kavmim! Peygamberliği tebliğ işinden dolayı sizden bir mal istemiyorum. Benim mükâfatım ancak Allah'a aittir ve ben iman edenleri (istediğiniz gibi kovacak değilim. Elbette onlar Rablerine kavuşacaklar, eğer kendilerini kovarsam, beni ona şikâyet ederler) ancak ben sizi cahillik yapmakta olan bir topluluk görüyorum.» Hud: 28 - 29.

Hız. Nuhla kavmi arasındaki mücadele bütün şiddetiyle devam etti ve neticede, Allah'ın azabını tadarak helâk oldular.. Böylece tez asliyetine uygun olarak bir avuç iman kadrosuyla galip geldi...

Tez ve antitez, iman ve küfür mücadelesinde AD kavmine de Hûd (A.S.) gönderildi. Hud da onların mutlak kurtuluşu için onlara şöyle hitap etti: «Ey kavmim! Allah'a ibadet edin, sizin ondan başka hiç bir İlahınız yoktur. Sizin ona ortak koşmanız, ancak bir yalan ve iftiradır.»

«Ey kavmim! Peygamberliğimi tebliğe karşı sizden bir mükâfat istemiyorum. Benim mükâfatım ancak beni yaratana aittir. Artık anlamayacak mısınız.» Hud: 51.

«Ey kavmim! Rabbinizden mağfiret dileyin. Sonra ona tevbe edin ki, gökten üzerinize bol bol bereket (ekinleri yetiştirecek yağmur) indirsın ve kuvvetinize kuvvet katarak sizi (neslinizi) çoğaltsın. Günahlarınızda ısrar ettiğiniz halde imandan yüz çevirmeyin.» Hud: 52.

Hûd aleyhisselâm ezeli-ebed dâvasını böylece helezonlaştırırken; şeytanî hasletlerle temiz karakterlerini bozacak imandan yüz çeviren Ad Kavmi bütün küfür cenahının muannidliği içinde kendine düşen hisseyi imzalıyor ve antitez dâvasına bağlı olduklarını gösteriyorlar.

«Onlar da dediler ki: Ey Hûd, sen bize açık bir mucize getirmedin. Biz senin sözünle tanrılarımızı terk etmeyiz ve biz sana inanmayız.» Hud: 53.

Hız. Hud'un günlerce mutlak huzur ve mutluluğun dâvetini yapmasına rağmen Ad kavmi küfründe ısrarla devam ediyordu... Ve nihayet geçmiş küfür kadrosunun başına gelen âkibet onların da başına geldi, inananlar halâs olmak şartıyla hepsi helâk oldular...

İman ve küfür mücadelesi yine durmadı... Daha da şiddetlendi... Bu defa da vahiy mektebinin ulvi rasûlü Salih (A.S.) ile Semud kavmi arasında mücadele devam etmektedir. Hep aynı terane... Bir yanda tevhid... Diğer yanda putlarla şekillenen şeytan... Bir yanda maveradan gelen kurtarıcı nefes; diğer yanda titrek, korkak, kuşkulu şeytanî iğva... Tez ve antitez mücadelesi.. Nur halkaları ve onların karşısındaki şeytan uyduları.. Bütün Nur kaynağı hidayet rehberlerinin mâruz kaldığı âdi hisler topluluğu iblisler... Lût (A.S.) ve büyük nur kaynaklarından İbrahim (A.S.) larda kendi paylarına düşen mücadeleyi yerine getirdiler. «Allah kendisine saltanat ve mülk verdi diye (azarak) İbrahim ile Rabbi hakkında mücadele eden Nemrudu görmedim mi? İbrahim ona «Benim Rabbin (kudreti ile) hem diriltir, hem öldürür» dediği vakit (El-Bakara: 258) aynen şeytanın ilk küfre saplandığı andaki psikolojik hali gibi bir halle; Allah'a ve onun mutlak elçisine Nemrud isyanda ve küstahlıkta bulunuyordu. «Nemrud ben de diriltir öldürürüm demişti.. » (Bakara: 258) Fakat, «Allah güneşi doğudan getiriyor, haydi sen onu batıdan getir» deyince o küfreden

Nemrud şaşırıp kalmıştı (Bakara: 258). Böylece tez-antitez mücadelesinde bütün tarih içinde İMAN'ın galip geldiğini görüyoruz. Nemrud İbrahim (A.S.)'ı ateşe atarak cezalandırmak istemişti; fakat muradına nail olamadı. Kâinatın her zerresine her an hükmeden yüce varlık bir anda ateşe «yakma» emrini verdi ve ilâhî mucize meydana gelerek sanki bir gül bahçesi haline gelivermişti... Böylece İMAN zafere ermiş; insan şeklinde şekillenen İblis de bozguna uğrayarak haddini bilmmiştir...

Fakat mücadele bitmiyor ki, şeytan ısrarla insanları saptırmak için pusu kurarken, İlahî rehberler de mekân ve zamana uygun olarak vâzifeye geliyorlardı... İman ve küfür tez ve antitez mücadelesinin en şiddetli safhalarından olan MUSA (A.S.) ile Fravn mücadelesi zamanımıza kadar bütün şiddetiyle devam etmiş ve kıyamete kadar da devam edecektir. Bu mücadele Musa (A.S.) ile Fravn mücadelesi değil, inananlarla inanmayanların mücadelesi bu... Musa (A.S.)'nın temsil ettiği fikirle Fravnın tâbi olduğu şeytanın mücadelesi...

«Bu peygamberlerden sonra, Musa ile Harun'u, Fravn ve cemaatine mucizelerimizle gönderdik. Kibirlenerek iman etmediler ve günahkâr bir kavim oldular.

«Tarafımızdan kendilerine mucize geldiği vakit muhakkak bu açık bir sihirdir.» dediler.» (Yunus sûresi: 75-76).

Böylece Fravn da gurura kapılarak İlahî emre yüz çevirdi. Ve Allah'a ve onun elçisine düşman kesildi. O da nihayet uzun mücadelelerden sonra denizin ortasında ihtirasına kurban giderek mutlak hâkimiyet sahibi Allah'ı tanımaya çalışmıştı ama iş isten geçmişti... İmanın zamanı şimdi miydi? Fravn ölmüştü ama kalbindeki küfür tohumları, yeniden ortam buldukça meyve vermeye başlıyordu. Küfür tohumlarını şeytan en uzaklara taşıyordu. Bir yanda mağlûp olan küfür, imanî aksiyonun önünde eğilirken sessizleşiyor, pusu kuruyor bekliyor yeni bir hamlenin zamanını kolluyordu.. Nihayet Hz. İsa gelmişti... Kokuşan insanlığı, şeytanın ümmetini kurtarmak istiyordu. Vahşilere merhametli, vicdanlı, olmanın yollarını göstererek; ruhlarına ilâhî nefesleri üflüyordu. Küfür heykelleşmişti âdeta onun karşısında, cesetlere hayat veren nefes, canlılara tesir etmiyordu sanki... Hz. İsa ve oniki havari hepsi bu kadar... Bütün dünyaya karşı Hz. İsa ve havarileri.. Mücadele, mücadele ve nihayet genç yaşta Hz. İsa'nın Allah katına alınışı ve imanî mücadelenin bir müddet sukutu.. Fetret devri.. İnsanlığın yeniden çalkantılara mâruz kaldığı karanlık ve korkunç devir.. Mânevî boşluğun alabildiğine hüküm sürdüğü başıboşluk asrı... Kol kol, kangal kangal, iman ve küfür tez ve antitez mücadelesinin sürüp geldiği fetret asrı... Hz. Âdem'den itibaren, İlahî vahyin, mutlak hakikatin, sonsuz huzurun temsilcileri; emaneti ehline tevdi etmek üzere tez antitez mücadelesine girerlerken, hep topyekûn zamanın ve mekânın kurtarıcısı ve irşadcısının gelmesi için kendilerine ait zaman halkasını çizip ayrılıyorlardı.

İşte onların, kaybolmamak üzere gelecek olan aslı tez sahibine zamanı teslim etmek üzere ayrıl-

dıkları bu an, tarihin en korkunç en girift anlarından biridir. Bütün yeryüzünde şeytanî telkinlerin dalgalandığı ve antitezin hayat safhasına hâkim olduğu devir...

Beşeriyeti yoldan saptıran şeytan, onların sapkınlığına bizzat gülmekte ve başarısının sevincini yaşamaktadır. Onları öyle isimler, gruplar peşinde yürütmeye muktedir-olmuş ki şeytan, birbirlerine hayat hakkını haram etmektedirler. İşte insanlık küfür kemalini böylece yaşarken onun sancılarını ızdırapla çekiyordu... Yeni bir doğuş yeni bir kurtarıcı gelmesi gerekiyordu âleme... Allah (C.C.) yarattığı insanlara şeytana karşı uyanmaları için bir elçi daha gönderiyordu. Bu son elçiydi.. Bu son hidayet rehberiydi.. Artık insanlığın her türlü ızdırabı bununla son bulacaktı... Âlemlere rahmet olarak gönderilmişti O.. Tez hâkim olacaktı kâinata. Antitez ve sahibi şeytan rezil olacaktı. Nihayet gaye, insan, ufuk Peygamber geldi bütün küfre «Allah'tan başka varlık yoktur, onun huzurunda eğilin» emrini ve ilk tebliğini yapıyordu. Bu şeytana ve onun gurunun taşıyanlara bir çağrıydı. Bu kalbleri Allah'a bağlayan nübüvvetin yani TEZ sahibinin sesiydi.. Şeytanın saptırdığı kimseler, kalblerine otağ kurduğu kimseler çorak kalblere sahip olanlar bu emre ilk isyanı ve ilk itirazı yaptılar. İçimizden kala kala peygamberlik sana mı kaldı.. Küfrün ilk menbaında gördüğümüz ENE, milyonlarca sene sonra aynı hüviyetle ilk tezin karşısına çıktığı gibi çıkıyor.. Yine tez antitez mücadelesi. Antitezin şekillendiği insanlar. Cemiyetler.. Dernekler.. Kurumlar ve nihayet devlet örgütleri.. Hep tez karşısında kompleks şekilleniş.. Ve nihayet fravundan bile daha küfür heykeli haline gelen EBU CEHİL.. Ve onun şekillendirdiği bir sürü insan kitlesi..

A nlaşıyor ki tez antitez mücadelesi yalnız ve yalnız hakikate teslim olamayan küfrün muhtelif yönlerde kompleksini göstermesinden ibarettir. Bütün tarih boyunca tez antitez mücadelesinin temelinde daima bu aranmalıdır. Küfür tek millet olduğuna göre islâmın karşısında olan her şey bir antitezdir! Veya antitezin eseridir. Kendisine tarihî oluşumlar içinde hak sahipliğini yakıştıran komünizm ve sosyalizm tez sahibi islâmın karşısında duyduğu kuyruk acısından ortaya çıkan şeytanın kirlettiği akılların mahsûlüdür...

O halde hayata hâkim olma hakkı; kâinatın sahibi ve yaratıcısı olan Allah'ın ve onun dâvasının- dır. Çünkü O ve Onun dâvası hiçbir şey yok iken vardı. Onun dışındaki her şey sonradan komplekslerin kuruntuların eseridir. Kuruntu hiçbir zaman hakikat yerine geçemez. Bütün küfür ehli, ellerinden gelen bütün imkânlarıyla çalışsınlar kâinattan tezi kaldıramıyaacaklardır. Tez ve antitez, iman ve küfür mücadelesinde bazan iman zayıflayacak, müntesipleri azalacak fakat sonu gelmiyecektir. Kökü katıyen kazınamayacaktır. Çünkü hak sahibi yalnız ve yalnız odur, biz ondan başka hayata hükmedecek bir tez kabul etmiyoruz.

«Onlar ağızlarıyla Allah'ın NURUNU söndürmek isterler. Allah ise nurunu tamamlar, vevlki kâfirlerin hoşuna gitmese bile.» Es-Sad: 8.